

V P L A N D I A.

ad sunt, sunt numero duodecim, estque ipsorum etiam munus perpetuum, nisi foedi alicujus criminis deprehensi abdicentur munere, aut ipsi probata causa missionem impetrant. Leges regni antiquæ sunt & ab Henrico institutæ & inde adhæc usque tempora servantur religiose, nulla habita ratione juris Romani. Anno 1407 taœta cœlesti fulmine civitas tota pene conflagravit. Perierunt incendio multi admodum mortales, plures quum se navibus abdidissent, hausti sunt aquis, quod ferendo oneri naves parres non essent. Sub Christierno 11 Sueciæ & Daniæ rege magnam experta est calamitatem à tyrannide. Quam historiam vide in Ziegleri Landavi libello Argentorati edito apud Rehiliūm hoc titulo: Christierni secundi regis Danmarchiæ crudelitas, perpetrata in proceres Sueciæ & populum Holmensem. Stockholmiæ succedit VPSALIA, quondam totius Septentrionis regia (unde VPSALA Konung, regius erat tum titulus) & Metropolis antiquissima, sedes nempe regia Sacerdotalis & judicij supremi. Hic in tribus Borealibus Regionibus sola erat Ecclesia deaurata intus & extra, in qua sedebat THOR magnifice coronatus hastam deauratam in manibus habens, à dextris sedebat OTHIN aut VOTHAN, id est Mars, armis bellicis stipatus aureis, à sinistris vero TRIGGA sedebat aureo arcu & armis in manibus, etiam virilia exsecta, quia foeminæ quoque templis adibant. Circum turrim hujus templi cingebat torques aureus, fulgidus, eratque loco plano montibus undique cincto. Iuxta templum erat arbor ingens foliis latis ignoratur species arboris, cum vireat tam æstate quam hyeme. Huic accolebant Sacerdotes, & ædi sacræ inservientes. Prope etiam erat puteus quo immergabant homines, sacrificium diis gratum fore.

Ritus immolandi prisca.
Mos quoque erat ipsis, novem diebus, novem varia offerre sacrificia animalium, ad altare; at unicuique diei addebant hominem unum. Sors mittebatur, quisham destinaretur sa-

crificio, quem designabat sors, illum salvum iudicabant & beatum. Ad sortem mittendam nemo excusabatur, imo ne reges quidem ipsi, si eos fors designabat, mactabantur præsente populo pro salute Reipublicæ. Animalis caput tantum sacrificabatur, at corpus suspendebatur in proxima sylva per aliquot dies pro sacrificiorum arbitrio. Offerebant etiam nonnulli populo se, ut sacra sub eorum nomine celebrarentur, fidem sibi faciebant per incantationes & præstigia dæmonum.

Nunc vero est sedes Archiepiscopalis, templo cathedrali celeberrimo, propinquaque arce pulcherrima, in prærupto colle decorata. Sitæ est quasi in meditullio Vplandiaæ ad ripas Salæ amnis in lacum Ekolen illabentis, loco plano amoenoque. Anno 1235 regnante Erico Balbo, Archiepiscopo Ierlero, Collegium quatuor professorum Vpsaliæ institutum erat, ex quo postea auctis omnium facultatum professoribus, Academia constituta est singulari privilegio, eodem videlicet quo Academia Bononiensis, à Sixto IV Pontifice anno 1476 donata. Quæ sepius ob temporum injuriam dissipata, tandem anno 1595 à Carolo IX satis liberaliter cum privilegiis tum etiam redditibus decorata, pristinæque conditioni restituta est. Verum Rex GUSTAVVS ADOLPHVS singulari quo erga literas literatosque flagravit amore, ejusdem Academiæ privilegia, professorum, stipendiatorumque numerum ita auxit, ut cuivis Academiæ Europæ par sit; atque ne incertis redditibus suffulta rursum contabesceret, singulari liberalitate anno 1624 tantæ rei annios sufficientsque destinavit sumptus, è propriis bonis allodialibus, quæ Regio diplomate in Academiæ perpetuam possessionem assignavit, eodemque privilegio, quo nobiles in hoc Regno sua possident bona allodialia, dotavit. Habet præterea Vplandia Ene copiam, Sigtuniam Oregundiamque oppida, mercioniis quidem clara, prioribus tamen non comparanda.

